

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **Podzimní LB s.r.o.**, IČ: 25037269, se sídlem Soukenné náměstí 121/1, Liberec, zast. Mgr. Jaroslavem Pomališem, advokátem, se sídlem Měsíčná 265/2, Liberec, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Masarykovo náměstí 91/5, Jihlava (dříve Státní energetická inspekce, ústřední inspektorát, se sídlem Gorazdova 24, Praha 2), v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 6. 2013, č. j. 6 Ca 146/2009 - 44,

t a k t o :

- I. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 4. 6. 2013, č. j. 6 Ca 146/2009 - 44, **se zrušuje.**
- II. Rozhodnutí č. 904010509 Státní energetické inspekce, ústředního inspektorátu, ze dne 2. 4. 2009, č. j. 051301008/112/09/90.120/Če, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- III. V řízeních o kasační stížnosti a o žalobě proti rozhodnutí č. 904010509 Státní energetické inspekce, ústředního inspektorátu, ze dne 2. 4. 2009, č. j. 051301008/112/09/90.120/Če, je žalovaný **povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 19.482 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Jaroslava Pomališe.

O d ů v o d n ě n í :

Řízení před správními orgány

[1] Státní energetická inspekce, územní inspektorát pro Liberecký kraj, rozhodnutím ze dne 5. 2. 2009, č. 514002109, č. j. 051301008/249/09/51.104/Vo, uložila žalobkyni podle § 91 odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 3. 7. 2009 (dále jen „zákon č. 458/2000 Sb.“), pokutu ve výši 95.000 Kč za naplnění skutkové podstaty správního deliktu neoprávněného odběru tepla podle § 89 odst. 1 písm. b) téhož zákona, kterého se žalobkyně dopustila tím, že opakovaně neuhradila ve lhůtě splatnosti vyúčtování za teplo odebrané v lednu a únoru 2008 od dodavatele tepla společnosti Teplárna Liberec, a.s., přičemž počínaje dnem 20. 3. 2008 nastala situace, kdy nebylo vyrovnáno šest faktur za odebrané teplo, z čehož tři faktury se týkaly zúčtovacího období leden 2008 a tři faktury zúčtovacího období únor 2008 ve stejných objektech. Podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) byla dále uložena žalobkyni povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

[2] Státní energetická inspekce, ústřední inspektorát, rozhodnutím č. 904010509 ze dne 2. 4. 2009, č. j. 051301008/112/09/90.120/Če, podle § 95 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb. ve spojení s § 90 odst. 5 správního řádu odvolání žalobkyně zamítla a uvedené rozhodnutí prvního stupně potvrdila. V odůvodnění rozhodnutí o odvolání uvedl odvolací orgán tyto skutečnosti:

[3] Žalobkyně blíže nespecifikovala, v čem shledává zásadní nesprávnost a neúplnost skutkových zjištění. Z obsahu odvolání je patrná její snaha zpochybnit kontrolní zjištění přesto, že nedoložila žádné nové skutečnosti či důkazy, které by vyvracely či uváděly v pochybnost zjištěnou skutkovou podstatu předmětného správního deliktu. Správní orgán prvního stupně se námitkami a návrhy žalobkyně zabýval detailně a to, že se s nimi neztotožnil, nelze považovat za nedostatek nestrannosti či za účelovost, neboť své rozhodnutí řádně odůvodnil. Rovněž tak náležitě odůvodnil i zamítnutí námitek uplatněných proti protokolu o výsledku kontroly.

[4] Státní energetická inspekce není oprávněna zasahovat do fakturačních vztahů mezi dodavatelem a odběratelem tepla. V daném případě se jedná o smluvní vztah uzavřený na základě obchodního zákoníku a případné spory plynoucí z tohoto vztahu je oprávněn řešit jen příslušný soud, jelikož se jedná o vztah soukromoprávní, do kterého není Státní energetická inspekce oprávněna zasahovat. Ta může pouze kontrolovat cenu účtovanou ve vztahu k platným cenovým předpisům. Jednání dodavatele tepelné energie přitom nebylo v rozporu s kontrolovanými právními předpisy a sankce byla žalobkyni uložena na základě prokázaného porušení § 89 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb. Případné porušování kupní smlouvy ze strany dodavatele tepelné energie, tedy fakturování za tepelnou energii v rozporu s posledními platnými cenovými ujednáními, neopravňuje žalobkyni k jednání v rozporu se zákonem č. 458/2000 Sb., tedy k opakovanému neplacení vyúčtování za odebrané teplo, což bylo v průběhu správního řízení spolehlivě prokázáno. Státní energetická inspekce nemá žádnou pravomoc vytýkat dodavateli tepla rozpor mezi kupními smlouvami a vystavenými fakturami.

[5] Dále je nutné zohlednit skutečnost, že k uvedené situaci došlo mimo jiné kvůli odmítnutí podpisu dodatku č. 4 k výše uvedeným smlouvám, včetně cenových ujednání a dohod o zálohách pro rok 2008 žalobkyní. V článku IV. bodu 3, resp. 4 těchto smluv

pokračování

přitom bylo sjednáno, že pokud kupující s předloženým novým cenovým ujednáním nesouhlasí, může písemnou formou odstoupit od smlouvy, a to nejpozději k poslednímu dni platnosti původní ceny. V případě, kdy nedojde k dohodě o změně ceny tepla ani k následnému odstoupení od smlouvy kupujícím, je prodávající oprávněn přistoupit k přerušení dodávky tepla a následnému odstoupení od smlouvy ke dni platnosti nové ceny. Dodavatel tepla tohoto svého práva nevyužil a navzdory skutečnosti, že žalobkyně cenová ujednání nepodepsala, pokračoval v dodávkách tepla. I přes opakovaný pokus dodavatele tepla nastavit smluvní podmínky pro rok 2008, kterým bylo zpracování dodatku č. 5 uvedených smluv obsahující opět jednosložkovou cenu tepla na rozdíl od dvousložkové uvedené v dodatku č. 4, žalobkyně odmítla tento dodatek podepsat a nadále pokračovala v odběru tepla, aniž by za něj cokoli zaplatila, byť třeba částky plynoucí z cen naposledy sjednaných v rámci dodatku č. 3. Dne 20. 3. 2008 tak nastala situace, že žalobkyně odebrala za zúčtovací období leden a únor 2008 celkem 3.729.942 GJ, za což byla účtována částka celkem 2.017.907,40 Kč bez DPH, kterou v době splatnosti faktur neuhradila.

[6] Nelze tedy shledat žádný důvod k zrušení rozhodnutí prvního stupně o uložení pokuty, a to ani s přihlédnutím k § 95 odst. 2 zákona č. 458/2000 Sb. Ani z postupu pracovníků správního orgánu prvního stupně není patrné žádné pochybení, neboť porušení zákona č. 458/2000 Sb. žalobkyní bylo řádně doloženo a prokázáno při zachování všech jejích práv.

Řízení před Městským soudem v Praze

[7] Vzhledem k tomu, že s účinností od 18. 8. 2011 přešla v dané věci na základě zákona č. 211/2011 Sb. působnost Státní energetické inspekce na Energetický regulační úřad, stal se tímto dnem uvedený úřad procesním nástupcem žalované Státní energetické inspekce [srov. § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), podle kterého žalovaným je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla]. Již Městský soud v Praze v žalobním řízení i Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti proto nadále jako se žalovaným jednaly namísto Státní energetické inspekce s Energetickým regulačním úřadem.

[8] Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 4. 6. 2013, č. j. 6 Ca 146/2009 - 44, žalobu žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí o odvolání zamítl. V odůvodnění rozsudku uvedl soud tyto skutečnosti:

[9] Žalobkyně nepopírá, že v rozhodném období, tedy v měsících lednu a únoru 2008, odebírala od dodavatele Teplárna Liberec, a.s. tepelnou energii a nezaplatila za ni žádnou částku. Namítá, že důvodem tohoto jednání byla skutečnost, že dodavatel tepla cenu tepelné energie pro rok 2008 navrhoval a účtoval v rozporu se smluvním ujednáním a že žalovaný při posuzování daného skutku sledoval pouze naplnění formálních znaků správního deliktu, aniž by přihlédl k okolnostem charakterizujícím jeho materiální stránku.

[10] Jak již uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 10. 2008, č. j. 7 Afs 27/2008 - 46, kategorie správních deliktů je kategorií trestního práva v širším

slova smyslu, tudíž se i pro správní delikty uplatní povinnost správního orgánu zkoumat nejen naplnění formálních znaků správního deliktu, ale také, zda jednání vykazuje daný stupeň společenské škodlivosti. Vykazuje-li tedy jednání sice formální znaky správního deliktu, ale nedosahuje určitý minimální stupeň nebezpečnosti daný zejména povahou chráněného zájmu, nelze jej označit za správní delikt. Správním deliktem je tedy jen jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Stupeň nebezpečnosti činu pro společnost je přitom určován zejména závažností správního deliktu, kterou lze posoudit s ohledem na způsob jeho spáchání a jeho následky, okolnosti, za nichž byl spáchán, na formu a míru zavinění za předpokladu, že zavinění je zákonným znakem deliktu, a v neposlední řadě také s ohledem na osobu pachatele a případné pohnutky, které jej ke spáchání vedly.

[11] V dané věci se jedná o správní delikt právnické osoby podle zákona č. 458/2000 Sb. Podle § 2 odst. 2 písm. c) bod 3 věty za středníkem tohoto zákona se dodávka energie tepla k dalšímu využití uskutečňuje ve veřejném zájmu. Z definice neoprávněného odběru uvedené v § 89 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb. vyplývá, že se jedná o jednání zakázané a postihované sankcí stanovenou v § 91 odst. 4 téhož zákona.

[12] Z rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je zřejmé, že hodnotily význam chráněného zájmu, závažnost jednání žalobkyně a okolnosti případu. Z odůvodnění rozhodnutí prvního stupně vyplývá, že při stanovení výše pokuty bylo přihlédnuto zejména k velikosti dlužné částky, k množství odebraného tepla v předmětném období, k rozsahu a závažnosti porušení zákona č. 458/2000 Sb., ke způsobu jeho porušení a následkům, jakož i k okolnostem, za nichž k porušení zákona došlo. Dále správní orgán prvního stupně zohlednil skutečnost, že v případě žalobkyně se jednalo o první prokázané porušení § 89 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb.

[13] Lze přisvědčit názoru žalovaného, že se v případě vztahu mezi žalobkyní jako odběratelkou tepelné energie a společností Teplárna Liberec, a.s. jako dodavatelem tepla jednalo o vztah soukromoprávní, do kterého Státní energetická inspekce neměla oprávnění zasahovat, a že tvrzené porušování kupní smlouvy ze strany dodavatele tepla neopravňovalo žalobkyni k jednání v rozporu se zákonem č. 458/2000 Sb., tedy k opakovanému neplacení vyúčtování za odebrané teplo, které bylo v průběhu správního řízení prokázáno. V daném případě totiž i přesto, že žalobkyně odmítla podepsat dodatek č. 4 k výše uvedené smlouvě, včetně cenového ujednání a dohody o zálohách pro rok 2008, zůstaly v platnosti ceny tepelné energie sjednané v rámci dodatku č. 3. Minimálně podle těchto ujednání tedy měla žalobkyně při placení odebraného tepla postupovat. Ze shora uvedených skutečností přitom nelze dovodit, že by jednání žalobkyně nevykazovalo společenskou nebezpečnost. Společenskou nebezpečnost jednání, kterým je naplněna skutková podstata předmětného správního deliktu, je dána již tím, že se musí jednat o opakované neplacení za odběr tepla. V daném případě přitom nešlo o ojedinělé nesplnění platební povinnosti, ale naopak o vědomé neplacení. Žalobkyně dodavateli tepla nezaplatila žádnou částku jako zálohu, byť si musela být vědoma, že je povinna za odebrané teplo zaplatit. Žalobkyni nic nebránilo v tom zálohy platit podle posledně platného ujednání alespoň do doby, než dojde k nové dohodě.

[14] V daném případě tedy žalobkyně svým jednáním spočívajícím v opakovaném neuhrazení ve lhůtě splatnosti vyúčtování za teplo odebrané v lednu a únoru 2008 od

pokračování

dodavatele tepla společnosti Teplárna Liberec, a.s. naplnila skutkovou podstatu správního deliktu uvedenou v § 89 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb. a pokuta za toto jednání jí tak byla uložena v souladu se zákonem. Z žalobou napadeného rozhodnutí je přitom zřejmé, že si právní předchůdkyně žalovaného dostatečným způsobem obstarala podklady pro své rozhodnutí, uvedla, jakými úvahami se řídila při utváření závěrů o skutkovém stavu a proč subsumovala popsany skutkový stav pod zvolenou právní kvalifikaci. Žalobou napadené rozhodnutí proto bylo vydáno v souladu se zákonem a vycházelo ze zjištěného skutkového stavu věci, který má oporu ve spise.

Obsah podání v řízení kasační stížnosti a rozsah přezkumu napadeného rozsudku

[15] Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V ní uvedla tyto skutečnosti:

[16] Z odůvodnění rozsudku je zřejmé, že Městský soud v Praze přitakal formalistickému rozhodnutí Státní energetické inspekce, když evidentně protiprávní postup dodavatele tepla ve spise podrobně popsany a zdokumentovaný vůbec nehodnotil a nehodnotil tedy ani okolnosti vzniku situace, kdy za dodané teplo nebyla poskytnuta úhrada. Ze znění § 89 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb. lze přitom dovodit, že neplacené platby mají vycházet ze smluvených veličin. Správního deliktu se proto může dopustit pouze ten, kdo neuhradí to, co je předepsáno k úhradě v souladu se smlouvou. Jiný výklad by vedl k tomu, že vyúčtování může mít naprosto nesmyslné parametry.

[17] Dodávka tepla je veřejnou službou, nicméně mezi dodavatelem tepla a jeho odběratelem musí být uzavřena obchodněprávní smlouva, bez níž k dodávkám nemůže dojít. Zvýšená ochrana dodavatele tepla (např. postih tzv. neoprávněného odběru tepla podle správního předpisu) musí být podmíněna jeho právně korektním jednáním.

[18] Městský soud v Praze v odůvodnění napadeného rozsudku vypočítával, co všechno mohla za dané situace odběratelka tepla učinit, aby se vyhnula deliktnímu jednání. Jeho odkaz na to, že mohla platit za odebrané teplo alespoň cenu, kterou podle platných obchodních ujednání dosud hradila, není vyvážen tím, že stejně tak mohl dodavatel tepla po reklamaci ceny vystavit faktury ve výši platné ceny, neboť bylo zcela evidentní, že žádné jiné ujednání o ceně ani oprávnění k jejímu jednostrannému zvýšení nebylo učiněno a platná je tedy cena, které se odběratelka tepla dovolávala. Soud také stejně jako správní orgány nerespektoval účetní předpisy, když odběratelku nabádal k placení bez právního důvodu. Odběratelka tepla byla povinna platit podle korektního daňového dokladu odkazujícího na platný smluvní vztah. Platbou bez právního důvodu by se odběratelka dopustila protiprávního jednání, které by mělo důsledky předvídané zákony o účetnictví, o dani z příjmů a o dani z přidané hodnoty.

[19] Městský soud v Praze dále citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 Afs 27/2008, jenž kategorii správních deliktů zahrnul do kategorie trestního práva v širším slova smyslu, což má za následek, že deliktní jednání má správní orgán za povinnost posuzovat nejen s ohledem na formální stránku protiprávního jednání, ale i jeho materiální stránku. Z dalšího popisu postupu předchozího rozhodování soud vypočítává, co všechno

vzaly správní orgány v úvahu, přičemž stejně jako ony neuvedl, které konkrétní aspekty případu ovlivňují úvahu o stupni nebezpečnosti deliktního jednání. Proti takovému odůvodnění rozsudku je takřka nemožné vést polemiku a ten je i z tohoto důvodu nepřezkoumatelný.

[20] Jednání, kterým se domáhala plnění platné smlouvy, není možné klasifikovat jako deliktní po materiální stránce, byť možná při extenzivním výkladu § 89 odst. 1) písm. b) mohou být formální znaky správního deliktu naplněny. Právě okolnosti nezaplacení odebraného tepla jsou totiž tím aspektem, který v dané věci vylučuje správní postih. K tomu je třeba dodat, že v listopadu 2008 přistoupil dodavatel tepla na to, že pro I. čtvrtletí roku 2008, tedy i pro období, za něž jí byla v dané věci uložena sankce, platí za dodávky tepla ceny z roku 2007. Dodavatel tedy nakonec akceptoval to, čeho se odběratelka tepla dříve marně domáhala. Soud postoje dodavatele tepla naprosto pominul, i když pro hodnocení společenské nebezpečnosti skutku jsou zcela klíčové.

[21] Z hlediska obchodně právního jsou si dodavatel tepla a jeho odběratel rovni. Oba jsou povinni plnit své povinnosti a závazky ze smlouvy a jsou oprávněni se domáhat svých smluvních nároků. Teprve při neplnění smluvních závazků může nastat nerovnováha smluvních stran reflektující význam chráněných zájmů. Tím, kdo první porušil smluvní ujednání, byl však dodavatel tepla. Na toto porušení byl bezodkladně upozorněn, a přesto se tohoto protiprávního jednání dopouštěl i nadále. Formální znak opakovaného neplacení za odběr tepla byl proto naplněn v důsledku opakovaného porušování smluvního ujednání dodavatelem tepla, který dosud nebyl za tento postup nijak sankcionován.

[22] V neposlední řadě je nutné poukázat na skutečnost, že ve skutkově identické kauze jen s jiným žalobcem rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 26. 6. 2012, sp. zn. 5 Ca 61/2009, tak, že rozhodnutí Státní energetické inspekce zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, protože shledal neurčitým popis deliktního jednání osoby, jež postupovala stejně jako ona v této věci. Příslušný soudní spis by měl být proto připojen jako důkaz v řízení o kasační stížnosti.

[23] S ohledem na tyto skutečnosti stěžovatelka navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Městského soudu v Praze i rozhodnutí právní předchůdkyně žalovaného o odvolání zrušil.

[24] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se zcela ztotožňuje s posouzením věci provedeným Městským soudem v Praze, některé závěry v něm učiněné připomněl a zdůraznil, že i kdyby byla zjištěna fakturace ze strany dodavatele tepla v rozporu se smlouvou, neospravedlňovalo by to stěžovatelku k neoprávněnému odběru tepla. Z těchto důvodů navrhl žalovaný zamítnutí kasační stížnosti.

[25] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila v kasační stížnosti. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

pokračování

[26] Z obsahu správního spisu vyplývají tyto, pro posuzovanou věc, rozhodné skutečnosti:

[27] Teplárna Liberec, a.s. uzavřela se stěžovatelkou dne 30. 11. 2004 kupní smlouvu č. S 20744 na sekundární odběr tepelné energie ze soustavy CZT, která nabyla účinnosti od 1. 1. 2005. Podle jejího čl. II „*[p]ředmětem smlouvy je dodávka a prodej tepelné energie (tepla ze zařízení prodávajícího) pro otop (TV), pro přípravu teplé užitkové vody (TUV, tlakově posílené studené vody (PSV) a předebráté doplňovací topné vody (PTV) dodávané z výměníkové stanice (VS) na patu objektu do zařízení kupujícího. Kupující se zavazuje k zaplacení těchto energií v kupních cenách, ve stanovených termínech a za podmínek uvedených v této smlouvě a obchodních podmínkách, které jsou nedílnou součástí této smlouvy.*“.

[28] Podle čl. IV odst. 1 kupní smlouvy č. S 20744 „*[c]ena tepelné energie je stanovena cenovým ujednáním - příloha C smlouvy*“. Podle čl. IV odst. 2 kupní smlouvy č. S 20744 „*[p]rodávající je oprávněn po dobu platnosti této smlouvy změnit v odůvodněných případech ceny tepelné energie. Přitom je povinen postupovat v souladu s obecně platnými předpisy. Změny cen tepelné energie, včetně termínu platnosti nových cen oznamuje prodávající zásadně písemně, a to nejpozději do konce předcházejícího kalendářního měsíce. Takto oznámené nové ceny tepelné energie, pokud byly vyvolány změnami cen palivo-energetických vstupů na jejich výrobu, nepodléhají schválení kupujícím. Tento postup umožňuje § 473 obchodního zákoníku. Proávající kupujícího v oznámení vyrozumí o tom, že v souvislosti s novou cenou uplatňuje cenovou doložku ve smyslu citovaného paragrafu (§ 473 obchodního zákoníku). V ostatních případech předloží prodávající kupujícímu současně s výše uvedeným oznámením ke schválení nové cenové ujednání - příloha C smlouvy.*“. Podle čl. IV odst. 4 kupní smlouvy č. S 20744 „*[p]okud kupující s předloženým novým cenovým ujednáním nesouhlasí, může písemnou formou od smlouvy odstoupit, a to nejpozději k poslednímu dni platnosti původní ceny. V případě, kdy nedojde k dohodě o oznámené změně ceny tepelné energie, ani nedojde-li k odstoupení od smlouvy kupujícím, je prodávající oprávněn přistoupit k přerušení dodávky tepelné energie a následnému odstoupení od smlouvy ke dni platnosti nové ceny. Proávající nezodpovídá za následné škody vzniklé tím kupujícímu, případně třetím osobám.*“.

[29] Podle čl. VII odst. 2 kupní smlouvy č. S 20744 „*[k]upující bude prodávajícímu platit v měsíční faktuře na dodávku tepla v předem dohodnuté výši. Zálohy budou ve fakturách za teplo pravidelně proúčtovány. Počet a výše záloh včetně termínů a dalších souvisejících podmínek budou konkretizovány v dohodě o zálohách, která je přílohou D této smlouvy.*“. Podle čl. VII odst. 4 kupní smlouvy č. S 20744 „*[k]upující je povinen uhradit fakturu ve lhůtě splatnosti i v případě reklamace (např. v položce cena, množství atd.)*“.

[30] Dále Teplárna Liberec, a.s. uzavřela se stěžovatelkou dne 30. 11. 2004 i kupní smlouvu č. T 20887 na teplovodní odběr tepelné energie ze soustavy CZT na vyjmenovaná odběrná místa, která nabyla taktéž účinnosti od 1. 1. 2005. Kupní smlouva č. T 20887 obsahuje stejné, shora uvedené, náležitosti jako kupní smlouva č. S 20744.

[31] K oběma těmito kupním smlouvám byly smluvními stranami řádně uzavřeny dodatky č. 1, č. 2 a č. 3, jejichž předmětem byla Příloha C - Cenové ujednání, s účinností od 1. 1. 2006, od 1. 2. 2006 a od 1. 1. 2007.

[32] Dopisem ze dne 28. 8. 2007 sdělil dodavatel stěžovatelce, že od začátku roku 2008 rozšiřuje dvousložkovou sazbu tepla i pro sekundární dodávky tepelné energie. Vzhledem k tomu, že nastavení stálé složky či změny spotřeby má vliv na cenu, je nutné sjednat odběrový diagram na dodávku tepelné energie. Proto se stěžovatelce předkládá jeho návrh pro rok 2008, který bude po odsouhlasení součástí dodatku smlouvy na dodávku tepla s platností od 1. 1. 2008. Rovněž se jí zasílá informační dopis, který bude součástí dodatku a který blíže specifikuje uplatnění dvousložkové sazby. Ta je podle informačního dopisu diferenciací ceny podle funkční závislosti nákladů, které lze klasifikovat jako náklady stálé (oprava a údržba, mzdy, zákonné pojištění, odpisy, nájmy, zákonné rezervy, výrobní a správní režie apod.) a náklady proměnné (palivo, nakupované teplo a elektrická energie, technologická voda, emisní povolenky apod). Obě základní skupiny nákladů analogicky cenu tepla rozděluje na složku stálou, která vyjadřuje možnost dodávky do odběrného místa, a na složku proměnnou, závislou přímo na množství odebraného tepla.

[33] V dopise ze dne 18. 9. 2007 stěžovatelka sdělila dodavateli, že s navrženou změnou nesouhlasí a žádá ponechání stejného způsobu účtování tepla.

[34] Dopisem ze dne 15. 11. 2007 sdělil dodavatel stěžovatelce, že kupujícím, kteří nepředávají odběrové diagramy do 21. 11. 2007, budou pro účely cenové kalkulace a následné fakturace dodávek tepla v roce 2008 uplatněny odběrové diagramy ve výši navrhované prodávajícím, tedy bez možnosti zajištění eventuálního snížení z důvodu trvalých změn tepelné charakteristiky objektů.

[35] V dopise ze dne 20. 11. 2007 stěžovatelka opětovně žádala o ponechání dosavadního způsobu účtování za dodávku tepelné energie.

[36] V příloze dopisu ze dne 29. 11. 2007 zaslal dodavatel stěžovatelce schválený ceník tepelné energie platný od 1. 1. 2008.

[37] Dne 14. 12. 2007 obdržela stěžovatelka od dodavatele dodatek č. 4 ke kupní smlouvě č. S 20744 a dodatek č. 4 ke kupní smlouvě č. T 20887. Jejich předmětem byla Příloha C - Cenové ujednání od 1. 1. 2008, Příloha D - Dohoda o zálohách na rok 2008 a Příloha E - Odběrový diagram.

[38] Stěžovatelka však dopisem ze dne 17. 12. 2007 vrátila dodatky č. 4 k oběma kupním smlouvám dodavateli nepodepsané zpět.

[39] Dopisem ze dne 19. 12. 2007 sdělil dodavatel stěžovatelce, že návrh cenového ujednání nepředstavuje změnu ceny podle § 473 obchodního zákoníku v souvislosti s navýšením ceny vstupních složek pro výrobu tepla, ale zcela nové cenové ujednání, kterým se mění i způsob kalkulace ceny tepla sjednaný již s více odběrateli. Zákonným důsledkem této skutečnosti je povinnost použít tento jednotný způsob kalkulace ceny u všech odběratelů na stejném stupni dodávky tepla ve smluvním období současně. To vylučuje zachování požadovaného dosavadního způsobu kalkulace ceny za odebrané teplo, neboť by tím došlo k zásadnímu porušení platné legislativy.

[40] V dalším dopise ze dne 20. 12. 2007 dodavatel opětovně zaslal dodatky č. 4 ke kupním smlouvám a žádal stěžovatelku o jejich podepsání.

pokračování

[41] Následně dodavatel zaslal stěžovatelce faktury za odběr tepelné energie v lednu 2008, avšak ta je v dopise ze dne 8. 2. 2008 vrátila neproplacené zpět s poukazem na to, že neodpovídají cenovému ujednání obsaženému v dodatku č. 3 kupní smlouvy.

[42] V dopise ze dne 12. 2. 2008 dodavatel stěžovatelce sdělil, že její postup považuje za zásadní porušení čl. VII kupní smlouvy, podle něhož je kupující povinen uhradit faktury ve lhůtě splatnosti i v případě reklamace.

[43] Stěžovatelka dopisem ze dne 14. 3. 2008 vrátila dodavateli i neproplacené faktury za odběr tepla v únoru 2008, a to opět s odůvodněním, že neodpovídají ceně sjednané v posledním uzavřeném dodatku kupní smlouvy.

[44] Dopisem ze dne 18. 3. 2008 dodavatel sdělil stěžovatelce, že oznámení o nové ceně za dodávku tepelné energie naplňuje všechny podmínky pro jednostranné zvýšení sjednané ceny v souladu s čl. IV odst. 2 kupní smlouvy. K naplnění tohoto ustanovení smlouvy přitom postačuje pouhé oznámení nové výše kupní ceny. Navýšení ceny za odběr tepla zcela odůvodňuje vývoj ceny těžkého topného oleje od počátku roku 2007, který prodávající nakupuje jako základní nákladovou složku výroby tepla. Tím došlo k uplatnění doložky ve smyslu § 473 obchodního zákoníku z důvodu změny ceny hlavních výrobních složek tepla. K rozporování oprávněnosti faktur na odběr tepelné energie za leden a únor 2008 tak není žádný důvod. Daná situace naplňuje podle dodavatele všechny atributy neoprávněného odběru tepla, což odůvodňuje zahájení příslušného správního řízení.

[45] Jemu předcházela kontrola dodržování § 89 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., jejímž závěrem bylo zjištění o naplnění skutkové podstaty neoprávněného odběru tepla. Na základě výsledků této kontroly bylo zahájení správního řízení, v němž byla shora uvedenými rozhodnutími uložena stěžovatelce za tento správní delikt pokuta ve výši 95.000 Kč.

Rozhodná právní úprava

[46] Podle § 2 odst. 2 písm. c) bodu 3 zákona č. 458/2000 Sb. „se pro účely tohoto zákona rozumí v tepleárně dodávka tepelné energie dodávka energie tepla nebo chladu k dalšímu využití jinou fyzickou či právnickou osobou; dodávka energie tepla k dalšímu využití se uskutečňuje ve veřejném zájmu“. Také podle § 3 odst. 2 a 3 zákona č. 458/2000 Sb. se výroba a rozvod tepelné energie uskutečňují ve veřejném zájmu, přičemž podnikat v tomto energetickém odvětví na území České republiky mohou za podmínek stanovených tímto zákonem fyzické či právnické osoby pouze na základě státního souhlasu, kterým je licence udělená Energetickým regulačním úřadem.

[47] Podle § 76 odst. 1 zákona č. 458/2000 Sb. „[d]ržitel licence na výrobu nebo rozvod tepelné energie je povinen zajistit dodávku tepelné energie, pokud je to technicky možné, každému odběrateli, který

a) o to požádá a dodávka je v souladu s územní energetickou koncepcí,

b) má rozvodné tepelné zařízení nebo tepelnou přípojku a odběrné tepelné zařízení v souladu s technickými a bezpečnostními předpisy,

- c) *splňuje podmínky týkající se místa, způsobu a termínu připojení stanovené držitelem licence,*
- d) *má uzavřenou smlouvu o dodávce tepelné energie“.*

[48] Podle § 76 odst. 2 zákona č. 458/2000 Sb. „[d]odávat tepelnou energii jiné fyzické či právnické osobě lze pouze na základě smlouvy o dodávce tepelné energie nebo jako plnění poskytované v rámci smlouvy jiné“.

[49] Podle § 76 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb. „[d]ržitel licence je dále povinen s každou fyzickou či právnickou osobou, která o to požádá a splňuje podmínky pro výrobu nebo rozvod podle odstavce 1 a § 77 odst. 1 nebo § 80, uzavřít smlouvu o dodávce tepelné energie. Smlouva o dodávce tepelné energie musí být písemná a musí obsahovat pro každé odběrné místo

- a) *výkon, množství, časový průběh odběru tepelné energie a místo předání,*
- b) *základní parametry dodávané a vrácené teplotnosné látky, kterými jsou teplota, tlak a hmotnostní nebo objemový průtok,*
- c) *místo a způsob měření a náhradní způsob vyhodnocení dodávky tepelné energie, dojde-li k poruše měřicího zařízení, a dohodu o přístupu k měřicím a ovládacím zařízením,*
- d) *cenu stanovenou v místě měření nebo způsob jejího stanovení, termíny a způsob platby za odebranou tepelnou energii včetně záloh,*
- e) *při společném měření množství odebrané tepelné energie na přípravu teplé užitkové vody pro více odběrných míst způsob rozdělení nákladů za dodávku tepelné energie na jednotlivá odběrná místa včetně získávání a ověřování vstupních údajů pro toto rozdělení. Nedojde-li k dohodě o způsobu rozdělení nákladů na jednotlivá odběrná místa, rozdělí dodavatel náklady způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem“.*

[50] Podle § 76 odst. 4 písm. i) zákona č. 458/2000 Sb. „[d]odavatel má právo přerušit nebo omezit dodávku tepelné energie v nezbytném rozsahu a na nezbytně nutnou dobu v těchto případech:

- a) *při bezprostředním ohrožení zdraví nebo majetku osob a při likvidaci těchto stavů,*
- b) *při stavech nouze nebo činnostech bezprostředně zamezujících jejich vzniku,*
- c) *při provádění plánovaných rekonstrukcí, oprav, údržbových a revizních prací, pokud jsou oznámeny nejméně 15 dní předem,*
- d) *při provádění nezbytných provozních manipulací na dobu 4 hodin,*
- e) *při havarijním přerušení či omezení nezbytných provozních dodávek teplotnosné látky nebo paliv a energií poskytovaných jinými dodavateli,*
- f) *při nedodržení povinností odběratele podle § 77 odst. 4,*
- g) *při vzniku a odstraňování havárií a poruch na zařízeních pro rozvod a výrobu tepelné energie na dobu nezbytně nutnou,*
- h) *jestliže odběratel používá zařízení, která ohrožují život, zdraví nebo majetek osob nebo ovlivňují kvalitu dodávek v neprospěch dalších odběratelů,*
- i) *při neoprávněném odběru“.*

[51] Podle § 89 odst. 1 zákona č. 458/2000 Sb. „[n]eoprávněným odběrem tepla je

- a) *odběr bez souhlasu dodavatele nebo v rozporu s uzavřenou smlouvou,*
- b) *odběr při opakovaném neplacení smluvených záloh včetně vyúčtování za odebrané teplo,*
- c) *odběr bez měřicího zařízení nebo odběr přes měřicí zařízení, které v důsledku zásahu odběratele odběr nezaznamenává nebo zaznamenává odběr menší než skutečný,*
- d) *odběr měřicím zařízením přemístěným bez souhlasu dodavatele,*

pokračování

e) odběr měřicím zařízením, na němž bylo porušeno zajištění proti neoprávněné manipulaci, a nebyla splněna povinnost podle § 78 odst. 4“.

[52] Za porušení zákazu podle § 89 odst. 1 zákona č. 458/2000 Sb. lze právnickým osobám a podnikajícím fyzickým osobám uložit také pokutu až do výše 50.000.000 Kč, jak vyplývá z § 91 odst. 4 téhož zákona.

Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[53] Zákon č. 458/2000 Sb. tedy nahlíží na tepelnou energii jako na veřejný statek, k jehož výrobě a rozvodu je z povahy věci omezený přístup. Proto tuto činnost umožňuje vykonávat pouze těm osobám, které vyhoví náročným požadavkům stanoveným zákonem a obdrží licenci udělenou příslušným státním orgánem. Jelikož se rozvod tepelné energie uskutečňuje ve veřejném zájmu, je držitel licence povinen zajistit dodávku tepelné energie každému odběrateli, který o to požádá a splní základní zákonné podmínky. Zákon č. 458/2000 Sb. tak zakládá nárok fyzické či právnické osoby na uzavření smlouvy o dodávce tepelné energie a ukládá dodavateli tepla povinnost jí dodávat teplo k dalšímu využití po celou dobu tohoto smluvního vztahu. S ohledem na zvláštnosti podnikání v energetickém odvětví je dodavatel tepla oprávněn přerušit nebo omezit dodávku tepelné energie v nezbytném rozsahu a na nezbytně nutnou dobu jen z provozních důvodů vyjmenovaných zákonem a ve stanovených případech porušení smlouvy o dodávce tepelné energie ze strany jejího odběratele.

[54] Jedním z případů nedodržení smluvní povinnosti odběratelem, pro které lze přerušit nebo omezit dodávku tepelné energie, je i neoprávněný odběr tepla podle § 89 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., k němuž dochází při opakovaném neplacení smluvených záloh včetně vyúčtování za odebrané teplo. Rovněž neuhrazení plateb za tepelnou energii totiž představuje zcela legitimní důvod pro zproštění povinnosti dodavatele pokračovat v dodávání tepelné energie k jejímu dalšímu využití odběratelem, a to i přestože se jedná o specifický veřejný statek, k jehož využívání již třeba dále nebude mít odběratel přístup formou odběru tepla od jiného dodavatele.

[55] Nicméně i smlouva o dodávce tepelné energie představuje soukromoprávní vztah mezi dodavatelem a odběratelem tepla, jehož obsahem je podle § 76 odst. 3 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb. i cena stanovená v místě měření či způsob jejího stanovení, jakož i termíny a způsob platby za odebranou tepelnou energii včetně záloh. Proto držitel licence na rozvod tepelné energie může žádat po odběrateli úhradu jen takových plateb za dodávku tepla, které se opírají o platné znění smlouvy o dodávce tepelné energie či o její dodatek.

[56] Teleologický (účelový) výklad ustanovení § 89 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb. tedy vede k jednoznačnému závěru, podle něhož k neoprávněnému odběru tepla může dojít jen při opakovaném nesplnění platební povinnosti, jež má základ ve smluvním vztahu mezi dodavatelem a odběratelem tepla. Pokud tedy odběratel neuhradí dodavatelem účtované platby, které ve smlouvě o dodávce tepelné energie či jejím dodatku takovou

oporu nemají, nedochází k neoprávněnému odběru tepla ve smyslu § 89 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb. K takovému závěru vede i gramatický (jazykový) výklad tohoto ustanovení, neboť podle něho nastává neoprávněný odběr tepla při opakovaném neuhrazení smluvených záloh včetně vyúčtování za odebrané teplo, nikoliv jakýchkoli plateb požadovaných dodavatelem.

[57] Nutnost aplikace § 89 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb. jen na případy nesplnění platební povinnosti sjednané ve smlouvě mezi dodavatelem a odběratelem je zřejmá obzvláště za situace, kdy znění § 91 odst. 4 téhož zákona považuje neoprávněný odběr tepla za správní delikt s poměrně vysokou sankcí. Smyslem tohoto ustanovení je totiž zvýšená ochrana dodavatele tepla jako subjektu s kontraktační povinností před nesplněním smluvních závazků ze strany odběratele. Jestliže však držitel licence na rozvod tepelné energie požaduje platbu, k níž se odběratel smluvně nezavázal a ten ji proto neuhradí, není namístě takové opomenutí sankcionovat postupem podle § 91 odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb. Opačný výklad uvedeného ustanovení by vedl k absurdnímu závěru, podle něhož by skutková podstata správního deliktu zákazu neoprávněného odběru tepla byla naplněna při neuhrazení jakékoliv platby účtované dodavatelem, včetně takové, jež evidentně nemůže mít žádnou oporu v platném smluvním vztahu.

[58] V řízení o správním deliktu za neoprávněný odběr tepla podle § 89 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb. se tedy příslušný orgán státní správy v energetických odvětvích musí náležitě zabývat smluvním vztahem mezi dodavatelem a odběratelem elektrické energie a posoudit, zda dodavatelem požadovaná platba má v něm dostatečný základ. Jestliže pak dospěje k závěru, že taková platba nemá ve smlouvě o dodávce tepelné energie či v některém jejím dodatku oporu, nemůže odběratele za takový správní delikt shledat vinným.

[59] Takové posouzení smluvního vztahu mezi Teplárnou Liberec, a.s. a stěžovatelkou však odvolací orgán v dané věci neučinil.

[60] V ní je zřejmé, že dodavatel účtoval stěžovatelce teplo odebrané v lednu a únoru 2008 na základě dodatků ke kupním smlouvám č. T 20887 a č. S 20744, které však stěžovatelka nepochybně nepodepsala. Proto bylo třeba posoudit, zda tyto dodatky mohou být považovány za cenové doložky, které by podle § 473 obchodního zákoníku a čl. IV kupních smluv umožňovaly dodavateli jednostranné zvýšení sjednané ceny za dodávku tepelné energie z důvodu změny ceny hlavních výrobních složek tepla, jak se uvádí v dopise dodavatele ze dne 18. 3. 2008. V této souvislosti však bylo nutné zvážit i obsah dalšího dopisu ze dne 19. 12. 2007, v němž naopak dodavatel stěžovatelce sdělil, že návrh cenového ujednání nepředstavuje změnu ceny podle § 473 obchodního zákoníku v souvislosti s navýšením ceny vstupních složek pro výrobu tepla, ale jde o zcela nové cenové ujednání. V témže dopise se však dodavatel zároveň dovolává jiného důvodu pro jednostrannou změnu způsobu stanovení ceny za dodávku tepelné energie. Podle něho byl již nový způsob kalkulace ceny tepelné energie sjednaný s více odběrateli, což vylučuje zachování stěžovatelkou požadovaného dosavadního způsobu stanovení ceny za odebrané teplo, neboť by tím došlo k zásadnímu porušení platné legislativy. Oprávněnost dodavatelem účtovaných plateb za dodané teplo v lednu a únoru 2008 však mohla eventuálně vyplývat z jiných právních důvodů.

pokračování

[61] Takovými úvahami se však odvolací orgán nikterak nezabýval, v důsledku čehož jeho rozhodnutí postrádá rozhodný důvod pro jím učiněný závěr o naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 91 odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb. stěžovatelkou.

[62] Na tomto zjištění nemůže nic změnit, že smlouva o dodávce tepelné energie představovala soukromoprávní vztah mezi dodavatelem a stěžovatelkou a že spory z něho plynoucí je oprávněn řešit soud v občanskoprávním řízení. K neoprávněnému odběru tepla podle § 89 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb. totiž dochází pouze při opakovaném nesplnění platební povinnosti, která má oporu ve smlouvě o dodávce elektrické energie či jejím dodatku, jak již bylo zmíněno. Proto se musí tímto soukromoprávním aspektem zabývat také orgány státní správy v energetických odvětvích, které rozhodují o správním deliktu za porušení zákazu neoprávněného odběru tepla.

[63] Rovněž není podstatné, že stěžovatelka po odmítnutí uzavření dodatků č. 4 ke kupním smlouvám č. S 20744 a č. T 20887 neodstoupila od smluv o dodávce tepelné energie, ačkoliv jí to umožňovalo znění jejich čl. IV. Příslušné ustanovení totiž nepředpokládalo automatický zánik smluvního vztahu při nedohodě o oznámené změně ceny tepelné energie. Proto stěžovatelka mohla teplo nadále odebírat a snažit se s dodavatelem vyřešit spor o způsobu stanovení ceny za dodávku tepla v roce 2008, aniž by tím porušila jakýkoliv svůj závazek vyplývající ze smluv o dodávce tepelné energie. Navíc jejich ustanovení čl. IV umožňovalo za dané situace odstoupení od těchto smluv také dodavateli, který toho však nevyužil. Stěžovatelce tedy v tomto směru nelze vytknout žádné účelové jednání.

[64] Podle znění čl. VII kupních smluv č. S 20744 a č. T 20887 byla stěžovatelka povinna uhradit faktury ve lhůtě splatnosti i v případě reklamace. Tato ustanovení však evidentně mohou mířit jen na případy, kdy faktury mají základ v platném znění smlouvy o dodávce tepelné energie, neboť pouze v takovém případě může být vůbec účetní doklad za odběr tepla vystaven.

[65] Z hlediska naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 91 odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb. není dále podstatné, že stěžovatelka za odběr tepla neuhradila dodavateli alespoň cenu vypočtenou na základě dodatku č. 3 ke kupním smlouvám č. S 20744 a č. T 20887. Taková faktura totiž nebyla dodavatelem vůbec vystavena, takže se nemůže jednat o neoprávněný odběr tepla ve smyslu § 89 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb. Naopak odběratel požadoval po stěžovatelce uhradit cenu za dodávku tepla za leden a únor 2008 podle řádně neuzavřeného dodatku ke kupním smlouvám, a pokud by nemohl takto cenu jednostranně stanovit, jednalo by se o plnění bez právního důvodu. K němu by stěžovatelka nemohla být nikterak zavázána a již vůbec by nemohla být v tomto případě sankcionována podle § 91 odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb.

[66] Ze všech těchto důvodů je tedy nutné rozhodnutí odvolacího orgánu považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, v důsledku čehož došlo k naplnění důvodu kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Přezkoumal-li pak Městský soud v Praze rozhodnutí odvolacího orgánu, které pro absenci odůvodnění nebylo přezkoumání vůbec způsobilé, zatížil vadou nepřezkoumatelnosti i své rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 6. 2007, č. j. 5 Afs 115/2006 - 91, www.nssoud.cz).

[67] Jelikož v projednávané věci doposud nebyla náležitě posouzena formální stránka správního deliktu podle § 91 odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb., nemohl se Nejvyšší správní soud k zbývajícím kasačním námitkám zabývat případným naplněním jeho materiální stránky ani tím, jak bylo ve skutkově identické kauze rozhodnuto rozsudkem jiného senátu Městského soudu v Praze. Shora uvedené aspekty skutkové podstaty správního deliktu podle § 91 odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb. nelze posuzovat až v řízení o kasační stížnosti, neboť Nejvyšší správní soud je toliko oprávněn přezkoumat správnost závěrů v tomto směru učiněných správním orgánem a Městským soudem v Praze, které doposud v jejich rozhodnutích absentují, jak již bylo zmíněno.

Závěr

[68] S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Městského soudu v Praze podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. zrušil. Již v řízení o žalobě zde byly dány důvody pro zrušení rozhodnutí odvolacího orgánu a Městský soud v Praze by v novém žalobním řízení nemohl učinit nic jiného, než toto rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost zrušit. Proto povaha věci umožňuje Nejvyššímu správnímu soudu o žalobě sám rozhodnout a podle § 110 odst. 2 písm. a), § 76 odst. 1 písm. a) a § 78 odst. 1, odst. 4 s. ř. s. současně se zrušením napadeného rozsudku zrušit pro vady řízení také rozhodnutí odvolacího orgánu a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. V něm je žalovaný v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s. vázán výše vysloveným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

[69] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud zrušil nejen rozhodnutí Městského soudu v Praze, ale také rozhodnutí o odvolání, rozhodl současně o nákladech řízení o žalobě a o kasační stížnosti (srov. § 110 odst. 3 věta druhá s. ř. s.). Stěžovatelka měla ve věci úspěch, proto má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení vůči procesně neúspěšnému žalovanému. Důvodně vynaložené náklady stěžovatelky sestávají ze zaplacených soudních poplatků, z odměn za zastupování stěžovatelky advokátem JUDr. Rudolfem Vaňkem v řízení o žalobě a advokátem Mgr. Jaroslavem Pomališem v řízení o kasační stížnosti, z náhrad hotových výdajů těchto zástupců a z částky odpovídající dani z přidané hodnoty, neboť JUDr. Vaněk je plátcem této daně.

[70] V řízení o žalobě zaplatila stěžovatelka soudní poplatek ve výši 2.000 Kč, v řízení o kasační stížnosti pak soudní poplatek ve výši 5.000 Kč.

[71] Odměna za zastupování byla určena podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném do 31. 12. 2012, ve vztahu k úkonům učiněným v řízení před Městským soudem v Praze [převzetí a příprava zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu, podání žaloby podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za každý z těchto dvou úkonů právní služby náleží odměna ve výši 2.100 Kč, celkem 4.200 Kč. Ve vztahu k úkonům v řízení o kasační stížnosti byla odměna za zastupování určena podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 1. 2013. Za každý ze dvou úkonů [převzetí a příprava zastoupení podle § 11

pokračování

odst. 1 písm. a) advokátního tarifu, podání kasační stížnosti podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu] náleží odměna ve výši 3.100 Kč, celkem 6.200 Kč.

[72] Náhrada hotových výdajů (režijní paušál) činí podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu 300 Kč za každý z uvedených čtyř úkonů, celkem 1.200 Kč.

[73] Daň z přidané hodnoty činí 21 % z částky 4.200 Kč, která odpovídá výši odměny a náhrady za zastupování stěžovatelky JUDr. Vaňkem v řízení o žalobě. Tato daň tedy činí 882 Kč. Advokát Mgr. Pomališ není plátcem daně z přidané hodnoty, jak vyplývá z Administrativního registru ekonomických subjektů (ARES).

[74] Zaplacené soudní poplatky dosahují výše 7.000 Kč, odměna zástupců stěžovatelky výše 10.400 Kč, náhrada hotových výdajů výše 1.200 Kč a daň z přidané hodnoty výše 882 Kč. Procesně neúspěšnému žalovanému tak Nejvyšší správní soud uložil povinnost zaplatit úspěšné stěžovatelce na náhradě nákladů řízení částku v celkové výši 19.482 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce Mgr. Pomališe.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. října 2013

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu